

חג חמדת נשים

דברים יקרים מלך אל לך
מאת הרבנית
נעמי טמאלי תליט"א
אסת חנר למור ועט"ר
הגה"צ רבינו
כניהו טמאלי תליט"א
ראש ישיבת המקובלים
”נהר שלום” תכנ”ץ

חג הסוכות התשוב"ד

בצל האמונה

ברוך ה' אנו זוכות להגיע לחג השמחה - חג הסוכות, שיש בו מצוה מיוחדת של שמחה בכל רגע ורגע מחג, "ושמחת בחגך והיית אך שמח". בבית המקדש היתה שמחה מרוממת יותר הנקראת "שמחת בית השואבה" שם היו שרים ורוקדים בכל שבעת ימי הסוכות ללא הפסקה.

חג הסוכות הוא גם כן משרה עלינו את צל האמונה, הישיבה בסוכה יחד עם האושפיזין הקדושים, משרישים בליבנו את האמונה בה' יתברך, ומהם נמשך שפע של אמונה וקדושה לכל השנה.

על פי הקבלה, בכל יום של חג הסוכות באים שבעה אורחים מיוחדים לסוכתם של כל אחד ואחת. אורחים אלו מכונים בארמית בשם 'אושפיזין' [אורחים]. למרות שבכל יום באים כל שבעת האורחים ביחד, כל יום מוקדש במיוחד לאחד מהם.

בספר הזוהר (פרשת אמור, קג-קד) נאמר כי כאשר בני ישראל יוצאים מבתיהם אל הסוכות, הם זוכים לקבל את פניה של השכינה, ושבעה צדיקים יורדים מגן-העדן ובאים לבקרם בסוכה. שבעת הצדיקים הם שבעת מנהיגי ישראל, והם מבקרים לפי הסדר הבא: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף ודוד.

כיצד מקבלים את פניהם של האושפיזין? אורחים פיזיים אנו מכבדים בכוס תה ופרוסת עוגה. אך האושפיזין שבאים לבקר בחג הסוכות מבקרים רק במימד הרוחני. כיצד ניתן לקבל את פניהם ולכבד אותם?

את האושפיזין מזמינים בכל ערב קודם שנכנסים ואומרים: "בואו אורחים עליונים קדושים, בואו אבות עליונים קדושים, ושבו בצל האמונה העליונה [הסוכה]". וכך ממשיכים להזמין את האורחים, בכל יום מזמינים את האורח העיקרי של אותו היום: "יכנס אברהם, ועמו יצחק, יעקב, יוסף, משה אהרן ודוד, בסוכות תשבו, שבו אורחים עליונים שבו, שבו אורחי האמונה".

וכתוב בזוהר על הפסוק: "כל האזרח בישראל ישבו בסוכות", כי כל מי שהוא משורש וגזע קדוש מישראל, ישבו בסוכות תחת צל האמונה, ומי שאינו מגזע ושורש

אשרת
חילי
מי ימצא
זרחוק
מפנינים
מכרה

המשך בעמוד הבא

חכמת נשים

הקדוש של ישראל, לא ישב בהם, ומוציא את עצמו מתחת צל האמונה...

בשעה שאדם יושב במדור הזה (בסוכה), שהוא צל האמונה, השכינה פורשת כנפיה עליו מלמעלה, ואברהם, (שהוא חסד), וחמשה צדיקים אחרים (שהם סוד גבורה ת"ת ונה"י) עושים משכנם עמו. אמר רבי אבא, אברהם וחמשה צדיקים, ודוד המלך, (שהוא מלכות), עושים משכנם עמו, וצריך האדם לשמח בכל יום ביום בפנים שמחים באלו האורחים השורים עמו. עד כאן דברי הזוהר.

וכתוב בספרים שהסוכה חופפת ומכסה עלינו מכל הכיוונים, ומראה את החיבוק של הקב"ה שמחבק אותנו, כי הסוכה כשרה על ידי שתי דפנות ודופן שלישית אפילו טפח, שזה רומז לצורת היד המחבבת שהזרוע היא כמו שתי דפנות וכף היד היא הטפח, להראות את האהבה של הקב"ה לעמו ישראל בימים אלו שאחרי יום הכיפורים שכולנו נקיים מכל העוונות.

הגאון מוילנא הדגיש כי יש שתי מצוות אותם מקיימים על ידי כל הגוף, והם: סוכה, ושיבת ארץ ישראל, שמצוות אלו נכנסים אליהם ע"י כל אברי הגוף. ורמז יש לזה בפסוק: "ויהי בשלם סוכה ומעונתו בציון" שמצות סוכה, ומעונתו בציון שאותם מקיימים בשלם, בשלימות של כל הגוף.

העולה מכל מה שכתבנו, שזוכים בחג זה יותר מכל חג אחר, שממש נכנסים תחת כנפי השכינה, ופוגשים את האבות הקדושים הרוחניים, ולכן מצד אחד אפילו שאנחנו נשים שפטורות מן הסוכה, נשתדל להכנס אליה ולזכות גם לטעום מן הקדושה הרמה הזו, ומאידך נכנס אליה בקדושה ובצניעות, ובכבוד הראוי לשכינה.

יהי רצון שנזכה כולנו לשמחה גדולה, ולשמחת בית השואבה בבית המקדש, ומן החג הזה שיושפע עלינו שפע של שמחה לכל ימות השנה. אמן כן יהי רצון.

בברכת שבת שלום

נעמי שמואלי

מעשיות וחיזוקים

על רבינו מרדכי שרעבי זע"א

חג הסוכות נקרא חג השמחה, למה? מפני שממשיכים בו השמחה העליונה. כל עם ישראל מתמלאים השמחה. על ידי מי נמשך? על ידי חכמי ישראל הגדולים ביותר, ולכן על זה אמרו "מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו", מפני שהשמחה היתה כל כך גדולה לאחר שיכולים להמשיך אותה ולעורר אותה משרשה העליון, לכן לא ראה שמחה מימיו מי שלא ראה זה, וזה על ידי מי אמרו? על ידי גדולי חכמי ישראל ביותר. היו מגדלים את השמחה ברקודים ובנרות ובכל מיני דברים והיתה שמחת בית השואבה מרוב הנרות שמדליקים. כשהיתה בירושלים האשה מנקה בחצר שלה איזה דבר - רואה אפילו הדברים הקטנים הדקים שמעורבים. כל כך אורות גדולים מאד, אבל לא האור הגשמי לבד, אלא היה בה אור הרוחני, ולכן אור הרוחני הזה היה מגדיל את האורות. אפילו שלא כל כך מאירים - היו מאירים למרחקים. בכוח מה, בכוח האור העליון שמתגלה ומאיר לכל ירושלים, לפי שזה השמחה היא היתה שמחה גדולה מאוד בתוככי ירושלים בהר הבית, ומהר הבית התפשט האור על כל ציון וירושלים.

(דברי רבינו בדרשתו בחג הסוכות)

ריבת אתרוגים

המצרכים:

קילו אתרוגים
2 קילו סוכר
מים

אופן ההכנה:

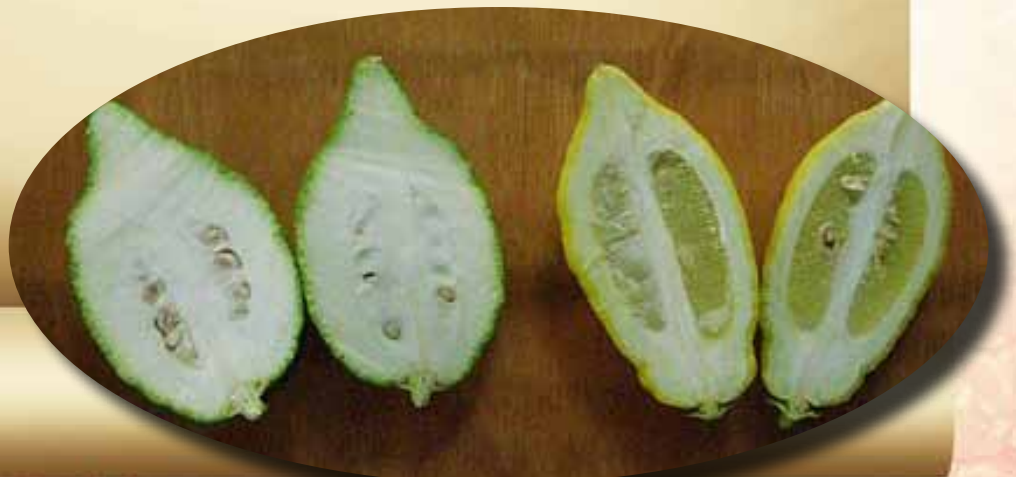
1. מקלפים את האתרוגים מקליפתם הירוקה והצהובה עד הבשר הלבן.

2. לחתוך לחתיכות בעובי חצי ס"מ ולהוציא את החרצנים.

3. להרתיח בסיר 3-4 ליטר, לאחר שהמים רותחים להכניס את החתיכות ל-3 דקות (ולא יותר שלא ידבק הטעם המר באתרוגים) לערבב עם כף ולסנן.

4. לחזור על פעולה מס' 3 - 4 פעמים עם מים אחרים עד שהמרירות יוצאת.

5. שמים בסיר את האתרוגים מוסיפים 2 קילו סוכר, ו-3 כוסות מים, להרתיח עד שהסוכר נמס, להנמיך ללהבה הכי נמוכה, ולבשל למשך שעה.

לבריאות ובהצלחה
שבת שלום